

opusdei.org

Madrid 2011, punt de partida

Article publicat pel prelat de l'Opus Dei amb motiu de la Jornada Mundial de la Joventut Madrid 2011.

10/09/2011

Des que el Beat Joan Pau II va tenir la intuïció de promoure fa 26 anys la primera Jornada Mundial de la Joventut, a Roma, podria dir-se que cada una d'aquestes trobades ha significat un punt de partida en la vida de milers de joves: noies i nois que han conegut millor Jesucrist i

s'han decidit a donar un rumb nou a la seva vida, orientant-la de manera conscient i madura vers Déu i els altres, amb una visió cristiana optimista, pròpia dels qui se saben fills de Déu. Per a alguns, amb el temps, aquell entusiasme inicial va trobar els obstacles ordinaris del camí terrenal, però amb la gràcia de Déu molts han arribat a la felicitat de la fidelitat: dues paraules que rimen, com deia sant Josepmaria Escrivà de Balaguer. La fidelitat no és altra cosa que la maduresa de l'amor en el temps. De fet, molts dels participants en les primeres jornades mundials es comptaven entre els milions de persones que van donar l'últim adéu a Joan Pau II, un "a Déu" que era alhora un "gràcies" i una petició: "segueix ajudant-nos!".

Han passat els anys i, amb Benet XVI, les jornades mundials de la joventut mantenen la seva extraordinària capacitat de convocatòria.

Posseeixen un magnetisme que no és artificial, ja que amb el successor de Pere, és el mateix Crist qui passa. Crist que es fixa en molts, sí, però sobretot en cada persona, i aquesta mirada és cauteri que purifica i amor que crida. Moltes decisions de lliurament vindran, no ho dubto, per a assolir l'alta mesura de la santedat cristiana en totes les circumstàncies: en la vida matrimonial, en el celibat apostòlic, sense canviar d'estat, o bé abraçant el sacerdoci o la vida religiosa. El "gràcies", "segueix ajudant-nos", a través de Pere, arriba al Cel per convertir-se en obres: "aquí estic!, compte amb mi!". Aquesta és la resposta cristiana a l'exhortació de Pau als cristians de Coloses: "Així com heu rebut Crist Jesús, el Senyor, viviu en ell" (Col 2, 6).

En la defensa de la fe que fa sant Pau, al passatge de la seva carta que ha estat elegit com a lema per a aquesta

nova Jornada Mundial, l'Apòstol parla de les "vanes filosofies i fal·làcies" (Col 2, 8). Les jornades de la joventut, en aquest món nostre, tan esquinçat per guerres i per revoltes lligades a les incerteses i injustícies de la vida, en aquest món, que ahora ens toca estimar perquè és el lloc on Déu ens vol amb el seu amor infinit, les jornades mundials ens porten una alenada d'aire fresc. La mateixa societat global, tecnològica, sempre en canvi, es mostra també sensible a la veritat i a l'esperança. I veu en el seu si a aquesta multitud de catòlics que, de sobte, al carrer, es descobreixen, es coneixen, i s'adonen que compten per a alguna cosa, per a molt: han de ser l'ànima de la societat. Creiem en l'amor de Déu, ens diuen, i aquí estem.

La joventut és el temps de l'esperança i de l'aventura, el temps de la generositat. Un moment en el

qual resulta més fàcil veure Crist com a "plenitud de l'home i compliment del seu anhel de justícia i de pau", com deia Benet XVI el passat 1 de maig. Madrid, com abans Roma, Sydney, Colònia, Cracòvia, Toronto, París, Denver, Manila o Buenos Aires -entre altres ciutats-, serà per a molts, no ho dubto, una crida a construir sobre Jesucrist, no per tancar-se sinó per convertir la pròpia existència en servei als altres.

Fa més de 80 anys, Madrid va ser per a sant Josepmaria el lloc d'una trobada especialíssima amb Déu. El 1928, va veure que Déu li demanava que fundés l'Opus Dei, i acostumava a recordar l'episodi fent referència a la crida de Crist a Saule de Tars, pel camí de Damasc: "Madrid ha estat el meu Damasc -afirmava- perquè aquí han caigut les escates dels ulls de la meva ànima i aquí he rebut la meva missió". Llavors, el jove sacerdot de 26 anys, va començar a treballar

incansablement entre obrers i estudiants. Va buscar la seva força en els malalts i en els pobres de la capital espanyola: hores i hores pels barris marginals de la ciutat, cada dia, a peu d'una banda l'altra. Mentre servia i encoratjava a uns i altres, els demanava que oferissin les seves penes i dolors per les ànimes dels joves que atenia. L'oració dels nens, dels pobres i dels malalts és especialment grata a Déu;estic convençut que aquelles oracions dels malalts dels anys 30, com les de tants altres que avui s'uneixen amb el cor a la Jornada Mundial sostindran a aquelles que es preparen per a la seva trobada amb Pere en els carrers de Madrid. Manifesten la força invisible que farà de Madrid un nou Damasc per a molts.

En aquells anys, sant Josepmaria va regalar un dia, a un jove estudiant d'Arquitectura, un llibre sobre la

Passió de Crist; en la primera pàgina, va escriure aquesta dedicatòria:

"+ Madrid, 29-V-33

Que cerquis Crist

Que trobis Crist

Que estimis Crist".

En aquestes poques paraules van resumides, penso, les experiències d'aquestes jornades mundials, que desemboquen en portar a Crist fins a l'últim racó del món.

"Cercar Crist" defineix el primer pas. L'amor comença sempre com una recerca, que condueix a un tracte personal, en la intimitat: "És com quan es festeja -explicava sant Josepmaria a aquests joves-: el tracte és necessari, perquè, si dues persones no es tracten, no poden arribar a estimar-se. I la nostra vida és d'Amor" (Forja, n. 545). Cal una

obertura del cor, no és una cosa mecànica, programable: reso perquè es doni en molts, amb la gràcia de l'Esperit Sant i l'ajuda de l'autèntica amistat humana.

"Trobar Crist" és ja arrelar-se més i més en Ell, com la sarment al cep (Jo 15, 1-8). "Estar arrelats en Crist - explica Benet XVI en el Missatge per a la XXVI Jornada Mundial de la Joventut- significa respondre concretament a la crida de Déu, fiant-se d'Ell i posant en pràctica la seva Paraula (...); escoltar-lo com al veritable Amic amb qui compartir el camí de la vostra vida".

"Estimar Crist", en fi, suposa ja gaudir d'aquesta saba que dóna sentit i força per estimar els altres i desitjar estimar més i més; és estar ja "edificat" en Crist, deixar que l'Esperit Sant construeixi en nosaltres la imatge del Verb encarnat que s'ofereix per a tots. El nou

dinamisme al qual ens crida el Papa significa buscar el perdó en el sagrament de la Reconciliació, per a rebre aquest amor, un sagrament que el mateix Benet XVI mateix celebrarà a Madrid, com eloqüent testimoni de la misericòrdia divina. I aquest estimar exigeix deixar-se estimar per Jesús en l'Eucaristia, per portar-lo després a moltes altres persones.

Demano a la Verge de l'Almudena, Mare de Déu i Mare nostra, per a mi i per a tots, l'alegria d'una nova conversió, un partir de nou en el camí de la fe, perquè, sabent-nos febles, però a la vegada "forts en la fe" (Col 2, 7), creguem en l'amor de Déu Pare i ens sentim de veritat filles i fills de Déu en Crist.

+ Xavier Echevarría

Prelat de l'Opus Dei

Original a La Razón: Madrid 2011,
punto de partida

Mons. Xavier Echevarría // La
Razón

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/article/madrid-2011-
punt-de-partida/](https://opusdei.org/ca/article/madrid-2011-punt-de-partida/) (04/04/2025)